

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Knk.IV.37.994/2017/3.szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró,

Dr. Horváth Tamás bíró

A kérelmező: Felperes1 magánszemély

(Cím2.)

A kérelmező képviselője: Dr. Tordai Csaba ügyvéd

Cím3)

A kérelmezett: Alperes1

(1054 Budapest, Alkotmány u.3.)

Az ügy tárgya: népszavazási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: kérelmező

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Alperes1 120/2017. számú határozata

Rendelkező rész

A Kúria

- a Alperes1 120/2017. számú határozatát helybenhagyja;
- kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 10.000 (tízezer) forint eljárási illetéket.

E végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Alperes1 (a továbbiakban: NVB) a kérelmező által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés ügyében 120/2017. számú határozatával döntött. Az NVB az

„Egyetért-e Ön azzal, hogy összeférhetetlenség miatt ne vehessen részt közbeszerzési eljárásban ajánlattevőként, részvételre jelentkezőként, alvállalkozóként, vagy az alkalmasság igazolásában részt vevő szervezetként olyan szervezet, amelyben a miniszterelnök Ptk. 8:1. § (1) bekezdés 2. pontja szerinti hozzátartozójának többségi befolyása van?”

kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ív hitelesítését jelzett számú határozatával megtagadta.

[2] Az NVB álláspontja szerint a kérdés egyrészt a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 9. § (1) bekezdése értelmében nem felel meg a választópolgári egyértelműség követelményének, az alábbi indokok miatt.

[3] 1. A kérdés a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) összeférhetetlenségi szabályainak olyan irányú módosítását célozza, mely szerint a miniszterelnök hozzátartozójának többségi befolyása alatt álló szervezet részvételét kizárná a közbeszerzési eljárásokból. Az NVB megállapítja, hogy a közbeszerzési eljárás keretében a hatályos összeférhetetlenségi szabályok – a Kbt. 25. § (4) bekezdése – többek között a legfőbb közjogi méltóságok, központi államigazgatási szervek vezetői tulajdonában, illetve e

személyekkel közös háztartásban élő hozzátartozó tulajdonában álló szervezet részvételét zárja ki a közbeszerzési eljárásból.

[4] Az NVB álláspontja szerint a közbeszerzési eljárásokra vonatkozó hatályos összeférhetlenségi szabályokra figyelemmel a kérdés a választópolgár számára azt a téves látszatot kelti, mintha kizárólag a kezdeményezés támogatásával valósulna meg a miniszterelnök hozzátartozóira vonatkozó bármilyen összeférhetlenségi szabály megalkotása. A választópolgárok a kérdés megfogalmazása alapján arra a téves következtetésre juthatnak, hogy a Kbt. olyan irányú módosítását támogatnák, mely a jelenlegi hatályos szabályozással szemben megteremtené a jogi alapját a miniszterelnök és a hozzátartozóihoz köthető szervezetek vonatkozásában az összeférhetlenségi szabályok deklarálásának. Ezzel szemben a valóság az, hogy a hatályos Kbt. a Kormány tagjainak – melybe a miniszterelnök is beletartozik – és azok hozzátartozóinak tulajdonában álló szervezetek vonatkozásában egyértelműen rögzít összeférhetlenségi szabályokat. A kérdés tehát az NVB szerint, annak megtévesztő jellege miatt, a választópolgári egyértelműség népszavazási eljárásban alkalmazott követelményének nem felel meg.

[5] 2. Az NVB megállapítja továbbá, hogy a kérdés megtévesztő abból a szempontból is, hogy egyrészt a személyi kör vonatkozásában – a miniszterelnök és a hozzátartozóik tekintetében – szigorítást tartalmaz, másrészt azonban a hatályos szabályozáshoz képest – mely akár csekély mértékű tulajdoni hányad esetén is érvényesül – a kérdés jelen megfogalmazásában kizárólag azokat a szervezeteket zárna ki, ahol a többségi befolyás követelménye teljesülne, azaz az összeférhetlenség kiterjedése tekintetében enyhébb szabályozást kezdeményez. A népszavazási kérdés ezen ellentmondó tartalma a választópolgárok előtt rejtve marad, így a kérdés az egyértelműség követelményének ezen okból sem felel meg.

[6] 3. Az NVB álláspontja szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdés valójában több alkérdést von egységbe, amelyek külön-külön is megválaszolhatók lennének. Ezt támasztja alá az, hogy Szervező egymástól világosan elkülönítve felsorolja a Kbt. által meghatározott, elkülönített és a közbeszerzési eljárásban különböző minőségben megjelenő személyeket és szervezeteket, melyek tekintetében az összeférhetlenségi szabály megállapítását kezdeményezi. A kérdésben felsorolt, ajánlattevő, részvételre jelentkező, alvállalkozó és az alkalmasság igazolásában részt vevő szervezet nem bírnak egymással összefüggő, együttesen megválaszolható tartalommal, hanem azok külön-külön önálló egységet képeznek, önálló kezdeményezés tárgyat képezhetik.

[7] A kérdésben feltüntetett alkérdésekre adott esetben eltérő válasz is adható, viszont a választópolgárnak – mivel az egymásból nem következő alkérdéseket tartalmazó kezdeményezés a szavazólapon is egy kérdésként jelenik meg – nincs lehetősége megkülönböztetést tenni és részkérdésenként válaszolni. Következésképpen megállapítható, hogy a kezdeményezés – jelen formájában – egyértelműen nem válaszolható meg. A választópolgár így, amennyiben élni kíván az Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdésében

biztosított jogával és részt vesz a népszavazáson, nem tudja választói akaratát megfelelő módon kinyilvánítani.

[8] 4. Az NVB, hivatkozva a közbeszerzési törvénynek a miniszterelnök hozzátartozója tulajdonában álló szervezetre vonatkozó összeférhetlenségi szabályaival kapcsolatos népszavazási kérdéssel összefüggésben hozott kúriai döntésre (Knk.IV.37.133/2016/4. számú végzés), megállapította, hogy a kérdésben szereplő „többségi befolyás” fogalma és annak részét képező, a más jogi személyben (vagy ún. köztes jogi személyben) lévő közvetett befolyás számításának részletszabályai olyan jogismeretet igényelnek a választópolgároktól, amellyel csak a gazdasági jogban mélyebb ismeretekkel bíró szakemberek rendelkeznek. E körülményeket az NVB a kérdés-egyértelműség körében értékelte akként, hogy a választópolgárok nem látják, illetve nem láthatják át teljes egészében döntésük tartalmát, így a kérdés az egyértelműség népszavazási eljárásban alkalmazott követelményének ezen okból sem felel meg.

[9] 5. Az NVB álláspontja szerint a népszavazási kérdés sem a választópolgári sem a jogalkotói egyértelműség követelményének nem felel meg abból a szempontból, hogy sem a választópolgárok, sem a jogalkotó számára nem lenne világos egy érvényes és eredményes népszavazást követően, hogy a miniszterelnök hozzátartozójának többségi befolyásában álló szervezettel kapcsolatban is érvényesülnének-e a Kbt. 25. § (8) bekezdésében rögzített – az összeférhetlenségi helyzet elhárításának lehetőségét megengedő – eljárási szabályok, vagy az érvényes és eredményes népszavazás eredményeképpen a jogalkotónak kivételt nem engedő, ún. abszolút tilalmat kellene jogszabályba iktatnia.

[10] Végül, az Nsztv. 9. § (1) bekezdésén túl az NVB – utalva a 3/2016. számú határozatára – megállapította, hogy a kérdés igazolható ok nélkül tesz különbséget a miniszterelnök és a Kbt. 25. § (4) bekezdésében felsorolt többi közjogi tisztséget betöltő személy, illetve e személyek Ptk. 8:1. § (1) bekezdés 2. pontja szerinti hozzátartozói között. Nem tisztázott és a kérdésből sem derül ki, hogy mi az indoka a Kbt. 25. § (4) bekezdése szerinti rendszer megbontásának. A Bizottság szerint azáltal, hogy a kérdés kizárólag a miniszterelnök hozzátartozói tekintetében kíván szigorúbb szabályozást előírni, felveti az önkényes, alkotmányos indok nélküli különbségtételt a Kbt. 25. § (4) bekezdésében megjelölt személyek között.

[11] Mindezek alapján az NVB megállapította, hogy a kérdés népszavazásra nem bocsátható és a kérdés hitelesítését megtagadta.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A kérelmező felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának megváltoztatását kérte a népszavazási kérdés hitelesítése útján.

[13] A kérelmező álláspontja szerint jelen népszavazási kérdés nem sérti az Nsztv. 9. §. (1) bekezdése szerinti egyértelműség követelményét, az alábbi indokokra tekintettel:

[14] 1. A kérdés mind a személyi kört, mind a jogviszony tartalmát illetően eltér a Kbt. 25. § (4) bekezdésében meghatározott személyi körtől, illetve jogviszonytól. A kérdésből tehát nem a Kbt. 25. § (4) bekezdésének módosítása, hanem egy további összeférhetetlenségi tárgyú rendelkezés Kbt.-be illesztése következik.

A népszavazási kérdésekkel szemben nem támasztható olyan követelmény, hogy maga a kérdés tartalmazza szövegszerűen a hatályos jogi szabályozás ismertetését, illetve annak a kérdéshez való viszonyát is. Ilyen követelmény hiányában ugyanakkor nem minősíthető megtévesztőnek egy kérdés pusztán arra figyelemmel, hogy a kérdéshez hasonló tárgykörű szabályozás már hatályban van. A kérelmező idézte a Kúria joggyakorlatát (Knk.VII.37.427/2017/3. számú végzés 21. pontja) is, amely szerint a hatályos jog ismerete a népszavazási eljárással összefüggésben elvárható. Ennek megfelelően nem sérti a választópolgári egyértelműség követelményét a kérdés arra figyelemmel, hogy jelenleg is léteznek – a kérdéstől eltérő tartalommal – összeférhetetlenségi szabályok a közbeszerzési eljárásban a miniszterelnök egyes hozzátartozóira.

[15] 2. A kérelmező álláspontja szerint a jelen népszavazási kérdés nem a Kbt. 25. § (4) bekezdésének módosítására irányul, így nem következik belőle a hatályos összeférhetetlenségi szabályozás enyhítése. Enyhítés hiányában viszont nem értelmezhető az NVB határozatának azon megállapítása, hogy az enyhítés "rejtve marad" a választópolgárok előtt.

[16] 3. A közbeszerzési eljárásban a jelen kérdésben említett egyes szerepek a kérelmező szerint – a kérdés irányára és céljára figyelemmel – szorosan összefüggenek egymással, így ezek együttes szerepeltetése a kérdésben nem sérti az egyértelműség követelményét. Az a körülmény, hogy a kérdés minden miniszterelnöki hozzátartozóra utal, alkérdésnek nem minősíthető.

[17] 4. A "többségi befolyás" fogalma a választópolgárok számára a kérelmező álláspontja szerint különösebben mély gazdasági jogi ismeretek hiányában, még a szavak köznapiságát tekintve is értelmezhető. Ettől függetlenül a kérdés pontosan utal az ezen fogalmat meghatározó jogszabályi rendelkezésre, amelyek ismerete viszont a választópolgároktól elvárható.

[18] 5. Az NVB határozatban kifejtett, Kbt. 25. § (8) bekezdésével kapcsolatos állásponttal összefüggésben a kérelmező megjegyzi, hogy a Kbt. összeférhetetlenségi szabályai között jelenleg is vannak elhárítható és el nem hárítható összeférhetetlenségi okok, így a

határozatban felvetett jogalkalmazási probléma – az Alaptörvény 28. cikke szerinti józan észre is figyelemmel – minden további nélkül feloldható.

[19] Végül, a miniszterelnöknek az Alaptörvény szerinti feladatköréből, illetve hatásköreiből a kérelmező szerint olyan kiemelkedő közjogi szerep következik, amely alkotmányosan megalapozza, hogy a kormányfőre és hozzátartozóira más közjogi tisztviselőknél, illetve hozzátartozóiknál szigorúbb összeférhetetlenségi szabályok vonatkozzanak. Egy ilyen jogszabály-módosítás célszerűségének mérlegelése pedig a népszavazási kérdés hitelesítésének eljárásán kívül esik.

[20] Mindezek alapján a kérelmező szerint az NVB az Nsztv. 11. §. (1) bekezdését megsértve állapította meg, hogy a kérdés sérti az Nsztv. 9. §. (1) bekezdése szerinti egyértelműség követelményét és ezért a kérdésben nem tartható népszavazás.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A Kúria szerint a felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[22] Hasonlóan a Knk.IV.37.133/2016/4. számú döntéséhez, a Kúria jelen esetben is fontosnak tartja kiemelni, hogy a kezdeményezés tárgya a közvéleményt foglalkoztató téma, az a közpénzek hatékony felhasználásának átláthatósága, transzparenciája, nyilvános ellenőrizhetőségének biztosítása és a közbeszerzések során a tisztességes verseny feltételeinek megteremtése érdekében fogalmazódott meg. Függetlenül azonban a kérdés alkotmányos súlyától és a népszavazás intézményének rendeltetésébe illeszkedő tárgyától, az Nsztv. 11.§-a értelmében az NVB, illetve felülvizsgálati eljárás során a Kúria a kérdést akkor hitelesíti, ha az az Alaptörvényben, valamint az Nsztv.-ben a népszavazási kérdéssel szemben támasztott követelménynek megfelel.

[23] 1. Az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében a népszavazásra javasolt kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni (ún. *választópolgári egyértelműség*), továbbá a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, milyen jogalkotásra köteles (ún. *jogalkotói egyértelműség*). Az Alkotmánybíróság 51/2001. (XI. 29.) AB határozata, valamint a Kúria következetes joggyakorlata (Knk. IV. 37.388/2015/3) értelmében felülvizsgálat során a Kúria a népszavazási kérdés választói és jogalkotói egyértelműségét egyaránt mérlegeli.

[24] A választópolgári egyértelműség tekintetében az Nsztv. 9. § (1) bekezdése azt a követelményt támasztja a szervezővel szemben, hogy a népszavazásra javasolt kérdését úgy fogalmazza meg, hogy azt *valamennyi* választópolgár értse. A Kúria következetes gyakorlata

szerint a választói egyértelműség követelményéből következik, hogy a választópolgárok jól értsék, lássák át a kérdés lényegét, érdemét és jelentőségét azért, hogy tudatosan, átgondoltan tudják leadott szavazataikkal az Országgyűlés jogalkotói munkáját meghatározni (Knk.IV.37.487/2015).

[25] 2. A választópolgári egyértelműség kapcsán a Kúria elsőként a kérdés megtévesztő jellegére vonatkozó érveket (az NVB határozat és a felülvizsgálati kérelem fenti 1–2. pontjai) tartotta indokoltnak megvizsgálni. A Kúria gyakorlatában (Knk.IV.37.338/2015/3., Knk.IV.37.357/2015/2., Knk.IV.37.457/2015/3, Kvk.IV.37.388/2015/3. számú határozatok) a hitelesíteni kért kérdés megtévesztő tartalma a választópolgári egyértelműség hiányának megállapítására okot adó körülmény.

[26] A kérelmező a kérdés megtévesztő jellegével szemben felhozott érveit két fő indokra alapítja. Egyrészt, a kérelmező szerint nem minősíthető megtévesztőnek egy kérdés pusztán arra tekintettel, hogy a kérdéshez hasonló tárgykörű szabályozás már hatályban van, mivel a hatályos jog ismerete a népszavazási eljárással összefüggésben elvárható a választópolgároktól. Másrészt, a kérdésből nem következik a hatályos [a Kbt. 25. § (4) bekezdése szerinti] összeférhetlenségi szabályozás enyhítése, így nincs szó olyan az szabály-enyhítésről, amely rejtve marad a választópolgárok előtt.

[27] A közbeszerzési eljárásokban a jelenleg hatályos és jelen népszavazási kérdés tekintetében releváns összeférhetlenségi szabályt a Kbt. 25. § (4) bekezdés c) pontja tartalmazza. Eszerint „[...] – a nyilvánosan működő részvénytársaság kivételével – összeférhetetlen és nem vehet részt az eljárásban ajánlattevőként, részvételre jelentkezőként, alvállalkozóként vagy az alkalmasság igazolásában részt vevő szervezetként [...] c) a Kormány tagja [...] tulajdonában, vagy [a Kormány tagjával] közös háztartásban élő hozzátartozója tulajdonában álló szervezet.” Az Alaptörvény 16. cikk (1) bekezdése szerint Kormány tagjai közé tartozik a miniszterelnök is.

[28] A Kúria megítélése szerint a jelenleg hatályos szabályozás és a népszavazási kérdés által célzott szabályozási eredmény viszonya tekintetében helytálló az NVB határozat 16. pontjában tett megállapítás, amelyből az alábbi értelmezés következik. A szabályozási eredmény két irányból – az érintett *személyi kör* és az érintett *szervezetek* oldaláról – vizsgálendő. A *személyi kör* vonatkozásában – a miniszterelnök és a hozzátartozóik tekintetében – szigorúbb szabályozás valósulna meg egy érvényes és eredményes népszavazásnál az igen szavazatok többsége esetén, mivel a hatályos szabályozás csupán a Kormány tagja – azaz e kategórián belül a miniszterelnök –, illetve e személlyel *közös háztartásban élő* hozzátartozó tulajdonában álló szervezet vonatkozásában rendelkezik az összeférhetlenségről. Másrészt azonban a hatályos szabályozáshoz képest – mely akár csekély mértékű tulajdoni hányad esetén is érvényesül – a kérdés jelen megfogalmazásában kizárólag azokat a *szervezeteket* zárna ki, ahol a *többségi befolyás* követelménye teljesülne; ezzel pedig az összeférhetlenség kiterjedése tekintetében enyhébb szabályozást kezdeményez. A népszavazási kérdés ezen ellentmondó tartalma – ahogyan azt az NVB is

megállapította – nem átlátható a választópolgárok számára, így a kérdés – megtévesztő jellege miatt – az egyértelműség követelményének ezen okból nem felel meg.

[29] A Kúria mindemellett megjegyzi, – korábbi, Knk.IV.37.133/2016/4. számú, jelen népszavazási kérdéssel majdnem azonos módon megfogalmazott kérdéssel összefüggésben hozott végzésében tett megállapításai alapján –, hogy bár jelen esetben látszólag csak a miniszterelnök Ptk.-ban megjelölt hozzátartozójára irányul a kérdésben szereplő korlátozás, valójában mindazon személyeket érintené, akik olyan gazdasági társaság tagjai, melyben a hozzátartozó is többségi befolyással rendelkező tag. E körülmények a kérdés-egyértelműség körében értékelendők akként, hogy a választópolgárok a döntésük teljes körű érdemi következményeit előre nem láthatják, illetve nem láthatják át.

[30] 3. A kérdés összetettségének kérdésében a Kúria osztja az NVB azon álláspontját, amely szerint az ajánlattevő, részvételre jelentkező, alvállalkozó és az alkalmasság igazolásában részt vevő szervezet nem bírnak egymással összefüggő, együttesen megválaszolható tartalommal, hanem azok külön-külön önálló egységet képeznek, önálló kezdeményezés tárgyát képezhetik. Emiatt tehát a kérdés szintén nem felel meg a választópolgári egyértelműség követelményének.

[31] 4. A kérdés szabályozási tárgyát, illetve szakkifejezéseit illetően a Kúria a fent idézett Knk.IV.37.133/2016/4. számú végzésében már megállapította, hogy „...a szabályozásnak a [közbeszerzési törvénynek a miniszterelnök hozzátartozója tulajdonában álló szervezetre vonatkozó összeférhetetlenségi szabályaival kapcsolatos, jelen népszavazási kérdéssel majdnem azonos módon megfogalmazott] kérdés szerinti megváltoztatása olyan jogkérdésekben való jártasságot igényel [...], amellyel csak a gazdasági jogban mélyebb ismeretekkel bíró szakemberek rendelkeznek.” Az NVB ebből kiindulva helyesen állapította meg, hogy a kérdésben szereplő „többségi befolyás” fogalma és annak részét képező, a más jogi személyben lévő közvetett befolyás számításának részletszabályai olyan jogismeretet igényelnek a választópolgároktól, amellyel csak a gazdasági jogban mélyebb ismeretekkel bíró szakemberek rendelkeznek.

[32] A Kúria további döntéseiből (így a Knk.IV.38.010/2015/2. számú határozatból) is az következik, hogy a népszavazási kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének, amennyiben nem lehet biztosan megállapítani, hogy a kérdés által használt fogalomrendszer a kérdésről szavazó választópolgárok számára világos és érthető. A Knk.IV.37.487/2015. számú határozatában pedig arra is rámutatott, hogy a jogszabályokba foglalt terminus technicusok használata önmagában még nem teszi egyértelművé a kérdést. Jogi precizitás, terminus technicusok alkalmazása esetén figyelemmel kell lennie arra, hogy a jogi szabatoság nem minden esetben eredményezi a hétköznapi értelemben vett közérthetőséget.

[33] 5. A felülvizsgálati kérelemnek az összeférhetetlenségi helyzet elháríthatóságára vonatkozó álláspontját a kérdés által célzott módosítás Kbt. rendszerén belüli potenciális elhelyezkedése szempontjából szükséges megvizsgálni. Két eset lehetséges.

A) Az NVB érvelése értelmében (a határozat 11. pontja) a kérdés a jelenlegi összeférhetetlenségi szabályok – azaz a Kbt. 25. §. (4) bekezdés – *módosítását* célozza. Ebből kiindulva, a rendszertani értelmezés logikájából az következik, hogy a Kbt. 25. § (8) bekezdés – vagyis az összeférhetetlenségi helyzet elhárításának lehetőségét megengedő eljárási szabályok – a módosított Kbt. 25. §. (4) bekezdésre is vonatkozik.

B) A kérelmező szerint viszont kérdésből nem a Kbt. 25. § (4) bekezdésének módosítása, hanem egy *további összeférhetetlenségi tárgyú (új) rendelkezés* Kbt.-be illesztése következik. Ebben az esetben viszont logikusan – egy külön átvezető rendelkezés hiányában – nem feltételezhető, de legalábbis nem magától értetődő, hogy a 25. § (8) bekezdés szerinti elháríthatóság lehetősége egy, a 25. §-tól különálló rendelkezésre is vonatkozik. Mindez következik a (8) bekezdés szövegéből is ("Az ajánlattevő vagy részvételre jelentkező az eljárásból *e § alapján* csak akkor zárható ki...").

A népszavazási kérdés megfogalmazása a célzott szabályozási eredmény rendszerbeli elhelyezkedését illetően egyik (A vagy B) lehetőséget sem zárja ki, ahogyan ez az NVB és a kérelmező – egymással ellentétes – érveléséből is látható. Éppen ebből következik a Kbt. 25. § (8) bekezdése hatályának kiterjesztésével összefüggő bizonytalanság is, amelyre tekintettel megállapítható, hogy sem a választópolgárok, sem a jogalkotó számára nem lenne világos, hogy a kérdés tárgya szerinti szervezettel kapcsolatban is érvényesülnének-e az összeférhetetlenségi helyzet elhárításának lehetőségét megengedő eljárási szabályok. Minderre tekintettel a kérdés sem a választópolgári, sem a jogalkotói egyértelműség követelményének nem felel meg.

[34] 6. Végül, a miniszterelnök kiemelkedő közjogi szerepével összefüggő kérelmezői álláspont tekintetében épp maga a felülvizsgálati kérelem állapítja meg, hogy az ilyen jogszabály-módosítás célszerűségének mérlegelése a népszavazási kérdés hitelesítésének eljárásán kívül esik. A Kúria – a fent kifejtettek fényében – jelen eljárásban kizárólag az Alaptörvény, illetve az Nsztv. követelményeinek való megfelelés szempontjából vizsgálhatja a kérdést.

[35] 7. A Kúria az 1. pontban kifejtettek szerint megállapította, hogy a hitelesítés megtagadása az NVB részéről az Nsztv. 11. §-ára tekintettel jogszerű volt. Ezért a Kúria az Nsztv. 30. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a Alperes1 120/2017. számú határozatának helybenhagyásáról.

Záró rész

[36] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 37. § (1) bekezdése, a 43. § (7) bekezdése, valamint a 62. § (1) bekezdés s) pontja alapján rendelkezett az eljárási illeték viseléséről.

[37] A Kúria a végzéséről az Nsztv. 30. § (4) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben nyolc napon belül közleményt tesz közzé.

[38] A Kúria végzése elleni további jogorvoslatot az Nsztv. 30. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2018. január 16.

Dr. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s. k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő